

Judikatūras krājums

Lieta T-424/13

Jinan Meide Casting Co. Ltd
pret
Eiropas Savienības Padomi

Dempings — Ķīnas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Normālās vērtības aprēķinu konfidencialitāte — Savlaicīgi sniegta informācija — Termins lēmuma par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu pieņemšanai — Tiesības uz aizstāvību — Vienlīdzīga attieksme — Atpakaļejoša spēka aizlieguma princips — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7.–11. punkts, 3. panta 1.–3. punkts, 6. panta 7. punkts, 19. panta 1. un 5. punkts un 20. panta 2. un 4. punkts

Kopsavilkums – Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums

1. *Iestāžu akti — Piemērošana laikā — Procesuālo tiesību normas — Pamatnoteikumi — Atšķirīgums — Regulas Nr. 1168/2012, ar ko groza Pamatregulu Nr. 1225/2009, piemērošana laikā — Termina, lai lemtu par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statūtiem, grozīšana — Piemērošana lēmumam, kas pieņemts pirms Regulas Nr. 1168/2012 spēkā stāšanās — Nepieļaujāmība*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1168/2012 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. pants; Padomes Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrā daļa)

2. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta izpratnē — Nosacījumu, kas ražotājam ļauj iegūt uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, novērtēšanas procedūra — Termins — Imperatīvs raksturs*

(Padomes Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrā daļa)

3. *Eiropas Savienības tiesības — Principi — Nepārvarama vara — Jēdziens*

4. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga procedūra — Tiesības uz aizstāvību — Procesuāls pārkāpums — Iespēja panākt regulas, ar kuru tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums, atcelšanu, vienkārši pierādot iespēju, ka lēmums varētu būt citāds, ja nebūtu šī pārkāpuma*

(Padomes Regula Nr. 1225/2009)

5. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšana — Tiesību uz aizstāvību ievērošana — Iestāžu pienākums sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem informāciju un ievērot informācijas konfidencialitāti, apvienojot šos pienākumus — Labas pārvaldības principa pārkāpums — Iestāžu pienākums ievērot informācijas konfidencialitāti*

(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. un 2. punkts; Padomes Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 7. punkts, 19. un 20. pants)

6. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšana — Tiesību uz aizstāvību ievērošana — Iestāžu pienākums sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem informāciju — Apjoms — Informācija, kuru Komisijai sniedzis analogās valsts ražotājs un kuru nevar izmantot izmeklēšanas gaitā — Izslēgšana*

(Padomes Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 7. punkts)

7. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšana — Tiesību uz aizstāvību ievērošana — Iestāžu pienākums sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem informāciju — Apjoms — Komisijas pienākums rakstveidā atbildēt uz lūgumu precizēt informāciju, kas iekļauta galīgajā informācijas dokumentā, un ievērot viena mēneša termiņu pirms galīgās regulas priekšlikuma iesniegšanas — Neesamība*

(Padomes Regulas Nr. 1225/2009 15. pants un 20. panta 4. punkts)

8. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga procedūra — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklautam — Apjoms — Iestāžu pienākums piekrist ieinteresēto pušu viedoklim — Neesamība — Pienākums atbildēt uz visiem lietas dalībnieku argumentiem — Neesamība*

(Padomes Regula Nr. 1225/2009)

9. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga procedūra — Tiesības uz aizstāvību — Pārbaude tiesā — Tādu pamatu ņemšana vērā, kas neveido pamatu aktam, kas izraisīja apgalvoto tiesību uz aizstāvību pārkāpumu — Nepieļaujamība*

10. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga procedūra — Komisijas veikta informācijas paziņošana uzņēmumiem — Labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpums*

(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts; Padomes Regulas Nr. 1225/2009 19. un 20. pants)

11. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Antidempinga procedūra — Komisijas veikta informācijas paziņošana uzņēmumiem — Iespējamība izpaust konfidencialu informāciju īpašai ieinteresētajai pusei, kurai ir personas, kura sniegusi šo informāciju, īpaša atļauja*

(Līguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību, "1994. gada antidempinga vienošanās", VI panta īstenošanu 6.5. pants; Padomes Regulas Nr. 1225/2009. 19. panta 1. un 5. punkts un 20. panta 2. un 4. punkts)

12. *Starptautiskie nolīgumi — Līgums par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu — 1994. gada GATT — Pienākums interpretēt atvasināto tiesību aktus atbilstoši šiem nolīgumiem — Piemērošana antidempinga jomā*

(Līguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību, “1994. gada antidempinga vienošanās”, VI panta īstenošanu 16.5. pants; Padomes Regulas Nr. 1225/2009. 19. panta 1. un 5. punkts)

1. Regulas Nr. 1168/2012 (turpmāk tekstā – “Grozījumu regula”), ar kuru grozīta Antidempinga pamatregula Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 2. pantā ir paredzēts, ka Grozījumu regula ir piemērojama visām jaunām vai jau notiekošām izmeklēšanām, sākot no tās spēkā stāšanās datuma. Turklāt šīs regulas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktais lēmuma pieņemšanas par STE termiņa grozījums būtu piemērojams visām notiekošām izmeklēšanām, sākot no tās spēkā stāšanās datuma, pat tad, ja nebūtu šī 2. panta, jo runa ir par procesuālas normas grozījumiem.

Tādējādi iepriekš minētais lēmuma par STE pieņemšanas termiņa grozījums principā notiekošajā antidempinga izmeklēšanā ir piemērojams visiem Komisijas lēmumiem, ar kuriem tiek izskatīts jautājums par to, vai uzņēmums atbilst kritērijiem STE iegūšanai Antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrās daļas izpratnē, un kuri tika pieņemti tās spēkā stāšanās dienā vai pēc tam.

Turpretī Grozījumu regulas 2. pantam nevar tikt piešķirts tāds spēks, lai ar to Grozījumu regulas 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts kļūtu piemērojams lēmumam par STE piešķiršanu, kas ir pieņemts pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Tādējādi šai tiesību normai tiktu piešķirts atpakaļejošs spēks, kas neizriet no šī Grozījumu regulas 2. panta formulējuma. Turklāt, lai gan jaunas tiesību normas, it īpaši procesuālo tiesību normas, var attiekties uz tiesiskajām situācijām, kuras ir radušās un galīgi nostabilizējušās agrāka likuma spēkā esamības laikā, šo jauno tiesību normu piemērošanā tomēr ir jāievēro atpakaļejoša spēka aizlieguma princips. Šī atpakaļejoša spēka aizlieguma principa ievērošanas rezultātā Savienības tiesību akta likumība principā ir jāizvērtē, ņemot vērā tiesību normu, kas veido šī tiesību akta juridisko pamatu un kas bija spēkā tā pieņemšanas dienā.

(sal. ar 66.–68. punktu)

2. Tikai apstākļi, ka Komisijai ir iespēja vai pat pienākums pārskatīt sākotnējo lēmumu par sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas režīmā, statusa (STE) piešķiršanu, kurā ir pieļauta kļūda vērtējumā, neietekmē tās pienākumu ievērot Antidempinga pamatregulā Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, noteikto termiņu šāda sākotnējā lēmuma pieņemšanai. Turklāt Antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrās daļas formulējumā nav iekļauta neviena norāde, kas ļautu tajā paredzētajam termiņam piešķirt tikai indikatīvu raksturu. Tādējādi Komisijai ir nevis tiesības, bet gan pienākums ievērot Antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā noteikto trīs mēnešu termiņu lēmuma pieņemšanai par STE.

(sal. ar 70.–72. punktu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 76. punktu)

4. Dempinga jomā ar tiesībām uz aizstāvību saistītā pārkāpuma sekas var būt regulas, ar kuru tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums, atcelšana tikai tad, ja nevar pilnībā izslēgt iespēju, ka šī pārkāpuma dēļ administratīvais process būtu varējis beigties ar citādu rezultātu, tādējādi konkrēti ietekmējot pieteicēja tiesības uz aizstāvību.

Šajā ziņā prasītājam nevar likt pierādīt, ka iestāžu lēmumam varēja būt citāds saturs, bet tai tikai jāpierāda, ka šādu iespēju nevar pilnībā izslēgt, jo tā būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu konstatēta procesuālā pārkāpuma.

(sal. ar 81., 152., 194. un 214. punktu)

5. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 92.–97., 103. un 105. punktu)

6. Veicot antidempinga izmeklēšanu, Komisija nekādā veidā nepārkāpj Antidempinga pamatregulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 6. panta 7. punktu, nedz arī prasītājas tiesības uz aizstāvību, neļaujot tai iepazīties ar elektroniskā pasta saziņu, kas attiecas tikai uz grūtībām, ar kādām ir jāstopas analogās valsts ražotājam eksporta valstī, lai iesniegtu Komisijas lūgtos datus, lai noteiktu preces, kuras importam ir piemērots antidempinga maksājums, normālo vērtību, un Komisijas precizējumiem, lai šīs grūtības novērstu. Šādā saziņā pašā par sevi nav iekļauta informācija, ko šis ražotājs būtu sniedzis Komisijai un ko būtu varēts izmantot izmeklēšanā, kā to pieprasa Antidempinga regulas 6. panta 7. punkts, lai ar to varētu iepazīties.

(sal. ar 111. un 114. punktu)

7. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 120.–122., 124. un 125. punktu)

8. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 126. punktu)

9. Ja kāda no Savienības iestādēm lūdz Vispārējo tiesu aizstāt pamatus ar pamatiem, uz kuriem kāda no iestādēm ir norādījusi izmeklēšanas procedūras laikā, nosakot antidempinga maksājumu, lai noraidītu prasītājas pieteikumu publiskot normālās vērtības aprēķinu, jāuzskata, ka Savienības tiesību akta likumība ir jānovērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas pastāv akta pieņemšanas brīdī.

Turklāt prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums administratīvā procesa laikā saistībā ar dempinga praksi var izraisīt antidempinga regulas atcelšanu. Tādējādi šo pārkāpumu nevar novērst vienīgi ar to, ka Savienības tiesa izvērtē pamatus, ar ko var pamatot lēmumu, kas veido apgalvoto pārkāpumu. Šāds izvērtējums attiecas vienīgi uz norādīto pamatu pārbaudi tiesā un tas nevar aizstāt pilnīgu lietas izmeklēšanu administratīvajā procesā. Turklāt, pirmo reizi uzzinot iestāžu norādītos pamatus Vispārējā tiesā šīs prasības ietvaros, prasītāja netika atjaunota stāvoklī, kādā tā būtu atradusies, ja tā būtu varējusi iesniegt savus apsvērumus par šiem pamatiem izmeklēšanas procedūras gaitā. Tādējādi Vispārējā tiesa katrā ziņā nevar noteikt, vai šajā ziņā pastāv ieinteresētās puses tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo tai administratīvā procesa posmā ir atteikts publiskot normālās vērtības aprēķinu, balstoties uz pamatiem, kas nav šī atteikuma pamatā.

(sal. ar 150. un 151. punktu)

10. Kombinēti piemērojot Antidempinga pamatregulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 19. un 20. pantu, iestādēm ir jāievēro labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principi.

Konkrētāk, šim vispārējam principam ir noteikta konkrēta piemērošana Antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punktā. Turklāt atšķirīgas attieksmes pamatā ir objektīvs un saprātīgs kritērijs tad, ja tā atbilst tiesiski pieļaujamam mērķim, ko izvirza aplūkojamie tiesību akti, un ja šī atšķirība ir samērīga ar mērķi, ko ar attiecīgo attieksmi ir paredzēts sasniegt.

Tas, ka analogās valsts ražotājs Antidempinga pamatregulas 19. panta 5. punkta izpratnē ražotājam eksportētājam ir atļāvis iepazīties ar saviem datiem, ir uzskatāma par objektīvu atšķirību no citiem paraugā iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, tādējādi tas attaisno atšķirīgu attieksmi saistībā ar normālās vērtības aprēķinu, kas tiek balstīta uz šiem datiem, konfidencialitāti. Šādas atļaujas neesamības gadījumā 19. panta 5. punktā iestādēm ir noteikts pienākums neatklāt informāciju, kas ir lūguma par konfidencialitātes ievērošanu priekšmets. Turpretī šādas atļaujas esamības gadījumā attiecīgajam ražotājam eksportētājam vismaz ir tiesības uz to, lai tā pieteikuma pamatotība tiktu izvērtēta, balstoties uz viņa tiesību uz aizstāvību un interešu, kuras aizstāv pieprasītās informācijas konfidencialitāte, līdzsvarošanu.

Šādas atļaujas apjomu nevar ietekmēt tas, ka šī atļauja var attiekties tikai uz analogās valsts ražotāja iesniegtajiem datiem, nevis uz normālās vērtības aprēķinu, kas ir veikts, balstoties uz šiem datiem, ja Komisija šos aprēķinus ir noslēpusi tieši tādēļ, lai aizsargātu minēto datu konfidencialitāti.

Nevar atbalstīt arī tēzi, saskaņā ar kuru šāda atļauja nav piemērojama attiecībā uz informāciju, kas ir konfidenciāla pēc sava rakstura Antidempinga pamatregulas 19. panta 1. punkta izpratnē. No šīs regulas 19. panta 5. punkta formulējuma faktiski izriet, ka šajā tiesību normā minētā atļauja attiecas uz jebkādu informāciju, attiecībā uz kuru ir iesniegts lūgums par konfidencialitātes ievērošanu. Turklāt minētās regulas 19. panta 1. punktā netiek izslēgts, ka informācijas, kas ir konfidenciāla pēc sava rakstura, kategorijā var tikt iekļauta informācija, attiecībā uz kuru persona, kura to ir sniegusi, ir iesniegusi lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu. Visbeidzot, ciktāl atsevišķos gadījumos nevar izslēgt šādas pēc sava rakstura konfidenciālas informācijas publiskošanu, tam, ka šo publiskošanu ir atļāvusi persona, kas ir sniegusi attiecīgo informāciju, noteikti ir nozīme.

Šādu interpretāciju apstiprina Nolīguma par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (Antidempinga nolīguma) 6.5. pants, kurš būtībā ir pārņemts Antidempinga pamatregulas 19. pantā un saskaņā ar kuru personas, kas ir sniegusi izmeklēšanas iestādēm konfidenciālu informāciju, atļauja attiecas gan uz informācijas, kura pēc sava rakstura ir konfidenciāla, kategoriju, gan informācijas, kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, kategoriju.

(sal. ar 156.–158., 177., 178., 180. un 182.–188. punktu)

11. Antidempinga izmeklēšanā tēze, saskaņā ar kuru neesot iespējams atcelt konfidencialitāti informācijai saistībā ar konkrētu ieinteresēto pusi, nekādi nav pamatota Antidempinga pamatregulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, attiecīgajās tiesību normās.

Tādējādi, vispirms, no Antidempinga pamatregulas 19. panta 5. punkta formulējuma neizriet, ka personas, kura ir sniegusi informāciju, atļauja, kas tiek pieprasīta informācijas, attiecībā uz kuru šī persona ir iesniegusi pieteikumu par konfidencialitāti, publiskošanai, nevarētu tikt sniegta tikai vienai vai vairākām konkrētām ieinteresētajām pusēm.

Turklāt no Antidempinga pamatregulas 19. panta 1. punktā indikatīvi uzskaitītajiem konfidencialitātes apsvērumiem izriet, ka informācijas, kas iesniegta antidempinga izmeklēšanas gaitā, konfidencialitātes novērtēšana var nozīmēt, ka tiek ņemta vērā gan attiecīgā personu, kas ir šīs informācijas avots, gan ieinteresēto pušu, kam varētu būt piekļuve šai informācijai, situācija.

Tomēr no Antidempinga pamatregulas 19. panta 1. punkta formulējuma neizriet, ka informācijas, kas ir saistīta ar komercnoslēpumu, kas ir konfidenciāla pēc sava rakstura un kas principā netiek publiskota, aizsardzība nozīmētu, ka principā ir jāizslēdz jebkāda iespēja to publiskot un tādējādi jebkāda ieinteresētās puses, kas lūdz piekļuvi šai informācijai, konkrētās situācijas izvērtēšana.

Arī šādai interpretācijai nav atrodams pamatojums ar komercnoslēpumu aizsardzību saistītajos apsvērumos. Tādējādi, ja to pieprasa procesa raksturs, intereses, kas tiek aizsargātas ar īpašo komercnoslēpumam piešķirto aizsardzību, ir jālidzvaro ar šajā procesā ieinteresēto pušu tiesībām uz aizstāvību. Tā tas ir tādas antidempinga izmeklēšanas procedūras gadījumā, kas nozīmē, ka pat tad, ja pastāv ar komercnoslēpumu saistīta informācija, Komisijai nav absolūts pienākums atteikt tās publiskošanu, neizvērtējot attiecīgā gadījuma konkrētos apstākļus, it īpaši attiecīgās ieinteresētās puses īpašo situāciju.

Komisijai atstātā rīcības brīvība, lai saskaņotu ieinteresēto pušu tiesības uz informāciju un konfidenciālās informācijas aizsardzību, nav ierobežota gadījumā, ja attiecīgā ieinteresētā puse ir ražotājs eksportētājs, kurš nav saņēmis sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas režīmā, statusu (STE).

Proti, nevar principiāli noraidīt šādu ražotāju eksportētāju tāpat kā jebkuras ieinteresētās puses pieteikumus par aprēķinu publiskošanu, neizvērtējot konkrētos lietas apstākļus, pamatojoties tikai uz to, ka iespējamība viņam atļaut šādu publiskošanu radītu “sistēmisku nelīdzsvarotību” attiecībās starp Komisiju, no vienas puses, un uzņēmumiem, kas piedalās izmeklēšanā, no otras puses, piemēram, ražotājiem, kuri nav saņēmuši STE, un analogās valsts ražotāju.

Visbeidzot, no Antidempinga pamatregulas 20. panta 2.–4. punkta neizriet, ka iestādes nevarētu konkrētai ieinteresētajai pusei, kas lūdz sniegt informāciju, kas nav iekļauta šajā galīgajā informācijā, to sniegt, pamatojoties uz to, ka visām ieinteresētajām pusēm vajadzētu būt piekļuvei šai informācijai. Konkrētāk, tādas informācijas, kas attiecas uz Antidempinga pamatregulas 20. panta 2.–4. punktā norādīto informāciju, sniegšanu nevar atteikt tikai tādēļ, ka arī citām ieinteresētajām pusēm būtu tiesības tai piekļūt, ja šīs pēdējās minētās nav šajā ziņā iesniegušas pieteikumu.

No iepriekš minētā izriet, ka Komisijai ir jāizvērtē pieteikums par piekļuvi konfidenciālajai informācijai, ņemot vērā īpašo ieinteresētās personas, kura to ir iesniegusi, situāciju, neatkarīgi no citu ieinteresēto pušu situācijas, kam šī informācija varētu būt lietderīga.

Pretējas interpretācijas gadījumā tiktu ierobežots ieinteresētajam pusēm pieejamās informācijas princips, kas nav saderīgi ar prasībām, kas izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas un tādā gadījumā, kāds ir šajā lietā, attiecīgajam ražotājam eksportētājam liedz informāciju, kurai varētu būt ievērojama nozīme saistībā ar viņa tiesībām uz aizstāvību, ņemot vērā normālās vērtības aprēķinu ietekmi uz viņa dempinga starpības noteikšanu.

(sal. ar 159.–162., 164., 165., 167., 168., 170., 171. un 175. punktu)

12. Īstenojot Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumus, Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu pārākums pār atvasinātajām Savienības tiesību normām liek šīs normas interpretēt, ciktāl tas ir iespējams, saskaņā ar šiem nolīgumiem. Šis apsvērumus it īpaši ir piemērojams antidempinga jomā, ja ir pierādīts, ka attiecīgā Antidempinga pamatregulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, tiesību norma ir pieņemta, lai īstenotu konkrētu pienākumu, kas ir jāpilda Nolīguma par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (Antidempinga nolīguma) ietvaros.

No paša Antidempinga pamatregulas 19. panta 1. un 5. panta formulējuma, kurā ir pārņemts Antidempinga nolīguma 6.5. panta formulējums, izriet, ka Savienības likumdevējs tajā pauž savu vēlmi īstenot konkrētus pienākumus, kas izriet no šī Antidempinga nolīguma noteikuma. Tas, ka Savienības

likumdevējs izvēlējās pieņemt struktūru, kas atšķiras no Antidempinga nolīguma 6.5. panta, it īpaši, pārņemot divas šī panta daļas divos dažādos Antidempinga pamatregulas 19. panta punktos, pats par sevi nenorāda uz Savienības likumdevēja ieceri pieņemt Savienības tiesību sistēmai atbilstošu pieeju, kas atšķirtos no Antidempinga nolīguma pieejas. Šī izvēle faktiski iekļaujas rīcības brīvībā, kāda ir Savienības likumdevējam, īstenojot pienākumus, kas izriet no Antidempinga nolīguma 6.5. panta, tādējādi tas nevar radīt šķērsli tam, lai Antidempinga pamatregulas 19. panta 1. un 5. punkts tiktu interpretēts šī Antidempinga nolīguma noteikuma gaismā.

(sal. ar 188. un 190. punktu)